

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

18C 225/2009-226

Okresní soud v Děčíně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Červinky a přísedících Jany Šmerdové a Hany Horákové v právní věci žalobce : [redacted]
[redacted] zastoupeného Mgr. Danielem Kauckým,
advokátem, se sídlem Janáčkovo nábřeží 39/51, Praha 5, proti žalované : [redacted]
[redacted], zastoupené Mgr. Janou Gavlasovou,
advokátkou, se sídlem Západní 449, Chýně, o náhradu mzdy,

t a k t o :

I. Změna žaloby ohledně požadovaného úroku z prodlení učiněná v podání žalobce ze dne 25.5.2016 se p ř i p o u š t í.

II. Řízení s e částečně z a s t a v u j e o požadovaný zákonný úrok z prodlení za období od 9.7.2014 do 8.8.2014 z částky 55.726,56 Kč, z částky 150.382,40 Kč, z částky 157.901,52 Kč, z částky 150.382,40 Kč, z částky 142.863,28 Kč a z částky 490.397,- Kč.

III. Žalovaná j e p o v i n n a zaplatit žalobci zákonný úrok z prodlení ve výši reposazby stanovené ČNB zvýšené o 7% bodů a platné pro první den každého kalendářního pololetí, v němž trvá prodlení žalovaného, a to z částky 142.863,28 Kč od 22.11.2008 do 10.3.2009, z částky 32.863,28 Kč od 11.3.2009 do 3.4.2009, z částky 142.863,28 Kč od 22.12.2008 do 3.4.2009, z částky 55.726,56 Kč od 4.4.2009 do 8.7.2014, z částky 150.382,40 Kč od 22.1.2009 do 8.7.2014, z částky 157.901,52 Kč od 22.2.2009 do 8.7.2014, z částky 150.382,40 Kč od 22.3.2009 do 8.7.2014, z částky 142.863,28 Kč od 22.4.2009 do 8.7.2014, z částky 490.397,-Kč od 22.4.2009 do 8.7.2014, to vše do tří dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

IV. Žalovaná j e p o v i n n a zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení k rukám právního zástupce částku 126.866,86 Kč, a to rovněž do tří dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

V. Žalobce je povinen zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Děčíně na nákladech řízení částku 1.495,50 Kč rovněž do tří dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

VI. Žalovaná je povinna zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Děčíně na nákladech řízení částku 3.489,50 Kč rovněž do tří dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d ň ě n í :

Žalobce se domáhal na žalované zaplacení částky 1.376.226,76 Kč s přísl. Žalobu odůvodnil tím, že u žalované pracoval na základě jmenování ze dne 28.2.2006 a jeho prodloužení ze dne 31.10.2006 ve funkci [REDAKCE]. Odměňování bylo dohodnuto v manažerské smlouvě ze dne 1.3.2006 ve znění dodatků na částku 150.000,-Kč měsíčně hrubého. Dne 10.4.2008 byl žalobce odvolán z funkce [REDAKCE] žalované. Dne 17.4.2008 mu byla dána výpověď z pracovního poměru. Žalobce dne 23.8.2008 oznámil žalované, že výpověď považuje za neplatnou a trvá na dalším zaměstnání. Na základě rozsudku Okresního soudu v Děčíně č.j.18 C 352/2008-10 ze dne 24.11.2008, který nabyl právní moci dne 23.1.2009, bylo odvolání žalobce z funkce [REDAKCE] a výpověď z pracovního poměru shledány jako neplatné, zároveň bylo určeno, že pracovní poměr mezi účastníky trvá nadále. Žalovaná však již neumožnila žalobci výkon práce, nevyplácela mu mzdu a pracovní poměr skončil okamžitým zrušením ze strany žalobce dne 26.3.2009. Žalobci tak vzniklo právo na zaplacení náhrady mzdy z důvodu neplatného rozvázání pracovního poměru za období od 23.8.2008 do 28.2.2009 ve výši 1.015.081,20 Kč odpovídající náhradě za 1.080 hodin při průměrné hodinové hrubé mzdě žalobce ve výši 939,89 Kč (srpen 2008-5 pracovních dnů, tj.40 hodin, září 2008 22 pracovních dnů, tj. 176 hodin, říjen 2008 22 pracovních dnů, tj. 176 hodin, listopad 2008 19 pracovních dnů, tj. 152 hodin, prosinec 2008 20 pracovních dnů, tj. 160 hodin, leden 2009 21 pracovních dnů, tj. 168 hodin, únor 2009 20 pracovních dnů, tj. 160 hodin, březen 2009 19 pracovních dnů, tj. 152 hodin). Za období od 1.3.2009 do 26.3.2009 činí tato náhrada 142.863,28 Kč za 152 hodin při hodinové mzdě 939,89 Kč. Dále žalobce vzniklo právo na zaplacení odstupného z důvodu okamžitého zrušení pracovního poměru ve výši 490.397,-Kč. Výše odstupného byla určena jako násobek 40 hod. týdně x koeficient 4,348x hodinová náhrada 939,89 Kč. Celkový nárok žalobce činil 1.648.341,40 Kč. Žalovaná uhradila žalobci dne 10.3.2009 částku 110.000,-Kč, dne 3.4.2009 potom 120.000,-Kč. Žalobce započtl tuto částku 230.000,-Kč na svou pohledávku ve výši 3.000,-Kč podle rozsudku Okresního soudu v Děčíně č.j. 18 C 352/2008-10 ze dne 24.11.2008. Dále na náhradu mzdy za měsíc srpen 2008 ve výši 37.596,60 Kč, září 2008 ve výši 165.420,64 Kč, částečně na měsíc říjen 2008 ve výši 23.983,66 Kč. Proto žalobce požaduje přiznat částku 1.376.226,40 Kč.

Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby. Návrh na zamítnutí žaloby odůvodnila tím, že pracovní poměr žalobce u žalované zanikl dnem 30.6.2006, tedy dnem, kdy byl žalobce zvolen do představenstva žalované, neboť výkon funkce [REDAKCE] nezahrnoval žádné činnosti, které by nebylo možno podřadit pod výkon funkce člena představenstva. U žalobce tak došlo k nedovolené konkurenci funkce člena představenstva a funkce [REDAKCE]. Dále namítla, že žalovaný nikdy nedoručil žalované projev vůle, ze kterého by vyplynulo, že chce být dále zaměstnán poté, co byl dne 10.4.2008 odvolán z funkce a byla mu dne 17.4.2008 dána výpověď z pracovního poměru. Konečně namítla, že nárok na odstupné je v rozporu s dobrými mravy, neboť žalobce byl podruhé odvolán z funkce v listopadu 2008 a

následně mu byla odeslána druhá výpověď z pracovního poměru z důvodu nadbytečnosti, kterou si žalobce převzal až v lednu 2009. Výpovědní doba tak počala běžet až 1.2.2009 a skončila by dne 31.3.2009, avšak žalovaný okamžitě skončil pracovní poměr dne 26.3.2009 pro nevyplacení mzdy, ačkoliv mzda mu nebyla - dle tvrzení žalobce, vyplácena po dobu osmi měsíců. Úkon žalovaného (okamžité zrušení pracovního poměru) nesměřoval k tomu, k čemu je určen, ale zejména k využití nároku na odstupné. Jde tak o zneužití práva.

Podáním ze dne 16.2.2010, které bylo soudu doručeno dne 17.2.2010, žalobce navrhl změnu žaloby, v němž – mimo jiné, navrhl, aby soud uložil žalované povinnost zaplatit 1.648.341,40 Kč. Usnesením č.j. 18 C 225/2009-53 ze dne 15.6.2010, které nabylo právní moci dne 21.6.2010, bylo návrhu vyhověno. Žalobce na toto usnesení soudu ihned reagoval podáním ze dne 23.6.2010, kde uvedl, že předchozí podání obsahuje chybu v psaní a počtech, neboť omylem požadovaná jistina nezohledňuje skutečnost, že žalovaná zaplatila žalobci 230.000,-Kč, ačkoliv žalobce v žalobě tuto platbu při výpočtu žalované částky zohledňuje. Požádal o opravu usnesení, kterým byla připsána změna žaloby. Soud toto podání posoudil podle obsahu jako návrh na částečné zpětvzetí žaloby a proto při jednání soudu dne 1.9.2011 po předchozím souhlasu žalované řízení v rozsahu provedeného zpětvzetí zastavil podle ust. § 96 odst. 2 o.s.ř.

Rozsudkem Okresního soudu v Děčíně č.j. 18 C 225/2009-112 ze dne 1.9.2011 bylo žalobě vyhověno. Soud rozsudkem částečně zastavil řízení o částku 272.114,76 Kč –výrok I., uložil žalovanému, aby zaplatil žalobci 1.376.226,76 Kč spolu s úrokem z prodlení uvedeným ve výroku rozsudku – výrok II., uložil žalované, aby zaplatila žalobci náklady řízení 139.565,20 Kč – výrok III. a též uložil žalované, aby zaplatila náklady řízení České republiky na účet Okresního soudu v Děčíně 4.985,-Kč. Žalovaná podala proti rozsudku odvolání. Rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem č.j. 10Co 307/2012-166 ze dne 2.4.2014, který nabyl právní moci dne 25.4.2014, byl rozsudek soudu prvního stupně změněn tak, že žalované bylo uloženo zaplatit žalobci 1.147.653,-Kč, žaloba byla zamítnuta co do částky 228.573,-Kč. Výrok rozsudku soudu prvního stupně byl zrušen ohledně nákladů řízení a ohledně úroků z prodlení, když z odůvodnění rozsudku nevyplývalo, proč byl úrok z prodlení určen od 11.3.2009 do 3.4.2009 a dále od 4.4.2009 do zaplacení, když výplatní termín u žalované byl 21. den v měsíci. Soudu prvního stupně bylo uloženo, aby znovu rozhodl o úrocích z prodlení, uvedl přesně z jaké částky je úrok z prodlení počítán, za jaké období a v jaké výši. Pro úplnost soud dodává, že proti rozsudku odvolacího soudu bylo podáno dovolání, které bylo na základě rozsudku NS ČR č.j. 21Cdo 2310/2015-202 ze dne 5.4.2016, který nabyl právní moci dne 3.5.2016, ohledně částky 490 397,-Kč odmítnuto, ve zbytku bylo zamítnuto.

V dalším řízení soud vyzval žalobce dle pokynu odvolacího soudu, aby doplnil své tvrzení ohledně počátku prodlení, uvedl přesně, z jaké částky je úrok počítán, za jaké období a v jaké výši. Na výzvu soudu reagoval žalobce podáním ze dne 25.5.2016, ve kterém odkázal na své podání ze dne 23.6.2010, kde uvedl, že požaduje zákonný úrok z prodlení podle nař. vlády č.142/1994 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Dále doplnil, že žalobci náležela náhrada mzdy za 1032 hodin v období od 23.8.2008 do 28.2.2009, výplatní termín byl 21. den v měsíci, avšak dne 11.3.2009 žalovaná uhradila 110.000,-Kč a dne 3.4.2009 potom částku 120.000,-Kč. Tato dílčí plnění byla zohledněna pokud jde o výše uvedená data prodlení. Tato plnění byla započtena na nejstarší závazky žalované. V období od 22.12.2008 je potom úrok z prodlení požadován vždy od 22. dne v měsíci. Rozsudkem Okresního soudu v Děčíně ze dne 1.9.2011, č.j. 18 C 225/2009-112 bylo rozhodnuto ve výroku I tak, že byla žalovanému uložena povinnost zaplatit žalobci částku ve výši 1.376.226,76 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši repo sazby stanovené ČNB, zvýšené o sedm procentních bodů a platné pro první den každého kalendářního

pololetí, v němž trvá prodlení žalovaného, a to o z částky ve výši 37.596,60 Kč za období od 22.9.2008 do 10.3.2009, o z částky ve výši 165.420,64 Kč za období od 22.10.2008 do 10.3.2009, o z částky ve výši 96.017,24 Kč od 11.3.2009 do 3.4.2009, o z částky ve výši 165.420,64 Kč za období od 22.11.2008 do 3.4.2009, o z částky ve výši 141.437,88 Kč od 4.4.2009 do zaplacení, z částky ve výši 142.863,28 Kč za období od 22.12.2008 do zaplacení, z částky ve výši 150.382,40 Kč za období od 22.1.2009 do zaplacení, z částky ve výši 157.901,52 Kč za období od 22.2.2009 do zaplacení, z částky ve výši 150.382,40 Kč za období od 22.3.2009 do zaplacení, z částky ve výši 142.863,28 Kč za období od 22.4.2009 do zaplacení, z částky ve výši 490.397,- Kč za období od 22.4.2009 do zaplacení.

V podání ze dne 25.5.2016 dále žalobce upřesnil, že podle rozsudku odvolacího soudu žalobci náleží 142.863,28 Kč (říjen 2008) 142.863,28 Kč (listopad 2008) 150.382,40 Kč (prosinec 2008) 157.901,52 Kč (leden 2009) 150.382,40 Kč (únor 2009) 142.863,28 Kč (březen 2009) 490.397,- Kč (odstupné) Od těchto částek bylo třeba odečíst (a žalobce zde na vysvětlenou v návaznosti na výzvu soudu opět uvedl, že žalobci byla žalovaným dne 10.3.2009 uhrazena částka 110.000,- Kč a dne 3.4.2009 částka 120.000,- Kč Právě zde totiž vzniklo účtování úroku z prodlení z určitých částek za období do 10.3.2009, od 11.3.2009 do 3.4.2009 a od 4.4.2009 dále; uvedené platby musely být v tomto smyslu zohledněny a úroky účtovány v návaznosti na ně.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti tedy žalobce shrnuje, že požaduje úrok z prodlení ve výši repo sazby stanovené ČNB, zvýšené o sedm procentních bodů a platné pro první den každého kalendářního pololetí, v němž trvá prodlení žalovaného, a to: z částky ve výši 142.863,28 Kč od 22.11.2008 do 10.3.2009 (datum úhrady částky 110.000,- Kč), z částky ve výši 32.863,28 Kč (zbývá po odečtení před tím uhrazené částky ve výši 110.000,- Kč) od 11.3.2009 do 3.4.2009 (datum úhrady částky ve výši 120.000,- Kč, jejíž část v odpovídající výši 32.863,28 Kč byla započtena na tuto částku a část ve výši 87.136,72 na náhradu mzdy za měsíc listopad 2008), z částky ve výši 142.863,28 Kč za období od 22.12.2008 do 3.4.2009 (datum úhrady částky ve výši 120.000,- Kč, jejíž část byla započtena na náhradu mzdy za měsíc říjen 2008 co do částky ve výši 32.863,28 Kč a část ve výši 87.136,72 na náhradu mzdy za měsíc listopad 2008), z částky ve výši 55.726,56 za období od 4.4.2009 do 8.8.2014, z částky ve výši 150.382,40 Kč za období od 22.1.2009 do 8.8.2014, z částky ve výši 157.901,52 Kč za období od 22.2.2009 do 8.8.2014, z částky ve výši 150.382,40 Kč za období od 22.3.2009 do 8.8.2014, z částky ve výši 142.863,28 Kč za období od 22.4.2009 do 8.8.2014, z částky ve výši 490.397,- Kč za období od 22.4.2009 do 8.8.2014. Též uvedl, že dlužná částka na odstupném 490.397,-Kč byla žalobci uhrazena dne 8.8.2014.

Těmito podáními podle názoru soudu žalobce dostatečně konkretizoval svůj požadavek na zaplacení úroků z prodlení. Soud posoudil podle obsahu podání žalobce ze dne 25.5.2016 jako návrh na změnu žaloby, kterou připustil (výrok I.).

K takto změněnému návrhu se vyjádřila žalovaná dne 1.7.2016, ve kterém namítla, že žalobce nesprávně stanovil konec prodlení na den 8.8.2014, kdy mu byly uhrazeny dlužné částky z účtu exekutora. Podle soudní judikatury je datum úhrady dáno okamžikem, kdy je částka vymožena, což je datum zajištění částek na účtech žalované, tj. dne 8.7.2014.

Při jednání soudu dne 1.8.2016 vzal žalobce podanou žalobu částečně zpět. Proto soud postupoval pole ust.96 odst.2 o.s.ř. a řízení v rozsahu provedeného zpětvzetí zastavil (výrok II.).

Po provedeném dokazování má soud za to, že žaloba je důvodná. Mezi účastníky nebylo sporu o tom, že dne 28.2.2006 byl mezi účastníky ve smyslu ust. § 27 odst. 4, 5 z.č. 65/1965 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů, založen jmenováním pracovní poměr na dobu neurčitou, podle kterého se žalobce zavázal pro žalovanou vykonávat [REDAKCE]. Původním předmětem řízení byl požadavek žalobce na zaplacení náhrady mzdy a odstupného z důvodu neplatného rozvázání pracovního poměru ze strany žalované. O těchto nárocích již bylo pravomocně rozhodnuto rozsudkem Okresního soudu v Děčíně č.j. 18 C 225/2009-112 ze dne 1.9.2011 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem č.j. 10 Co 307/2012-166 ze dne 2.4.2014. Jelikož jde tedy o pracovněprávní nároky, vzniklo žalobci podle ust. § 326 zákoníku práce, ve znění platném do 31.12.2011, právo na úrok z prodlení, když toto ustanovení výslovně odkazovalo na ust. § 516 až § 518 obč. zák. Podle ust. § 517 odst. 2 obč. zák. jde-li o prodlení s plněním peněžitého dluhu, má věřitel právo požadovat od dlužníka vedle plnění úroky z prodlení, není-li podle tohoto zákona povinen platit poplatek z prodlení, výši úroků z prodlení a poplatků z prodlení stanoví prováděcí právní předpis. Tímto předpisem je nařízení vlády č. 142/1994 Sb., ve znění platném do 30.6.2010, podle kterého výše úroků z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o sedm procentních bodů. V každém kalendářním pololetí, v němž trvá prodlení dlužníka, je výše úroků z prodlení závislá na výši repo sazby stanovené Českou národní bankou a platné pro první den příslušného kalendářního pololetí. Opět s odkazem na doplnění a upřesnění žaloby učiněné žalobcem a popsané shora ohledně počátku prodlení a požadované výše úroků z prodlení, soud shledává žalobu v rozsahu dle výroku III- za důvodnou. Proto žalobě v tomto rozsahu vyhověl.

Výrok IV. o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 142 odst. 2 věta první o.s.ř., podle něhož měl-li účastník ve věci úspěch jen částečný, soud náhradu nákladů poměrně rozdělí. Předmětem řízení byla původně částka 1.648.341,40 Kč. V průběhu řízení vzal žalobce podanou žalobu částečně zpět o částku 272.114,76 Kč. Tím, že vzal žalobu zpět, z procesního hlediska zavinil, že řízení bylo v tomto rozsahu zastaveno. Jde tedy o úspěch žalované. Podle rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem č.j. 10 Co 307/2012-166 ze dne 2.4.2014 byla žaloba částečně zamítnuta o dalších 228.573,-Kč. I v tomto rozsahu jde tedy o procesní úspěch žalované. Žalobce tedy uspěl pokud jde o částku 1.147.653,-Kč, neuspěl ohledně 500.687,76 Kč. Procesní neúspěch žalobce je zároveň procesním úspěchem žalované. Po poměrném rozdělení (po zaokrouhlení) vychází, že žalovaná uspěla v rozsahu 30%. Odečtením úspěchu od neúspěchu potom vychází, že žalobce má právo na 40% nákladů řízení. Žalobci vznikly náklady **51.070,-Kč** za soudní poplatek. Odměna advokáta za právní zastoupení ve výši podle ust. § 7 bod 6. vyhl.č. 177/1996 Sb., ve znění vyhl.č. 276/2006 Sb. Původně byly podány žaloby dvě, a to o zaplacení 582.094,-Kč vedená pod sp.zn. 18 C 332/2009, kde právní zástupce žalobce učinil dva úkony (převzetí věci a podání žaloby) po 10.660,-Kč (celkem **21.320,-Kč**); a o zaplacení 694.621,-Kč, kde byly učiněny též dva stejné úkony po 11.100,-Kč (celkem **22.200,-Kč**). Při jednání soudu dne 25.1.2010 byly obě věci spojeny ke společnému řízení. Předmětem řízení se tak stala částka 1.276.715,-Kč. Ohledně tohoto předmětu řízení učinil právní zástupce žalobce 1 úkon právní služby (účast u jednání soudu dne 25.1.2010), kde odměna činí **13.420,-Kč**. Dne 16.2.2010 žalobce navrhl změnu žaloby a podal vyjádření k námitkám žalované. Usnesením Okresního soudu v Děčíně č.j. 18 C 225/2009-53 ze dne 15.6.2010, které nabylo právní moci dne 21.6.2010, byla změna žaloby připuštěna. Předmětem řízení se stala částka 1.648.341,40 Kč, z níž odměna za 1 úkon právní služby činí 14.900,-Kč. V řízení učinil právní zástupce žalobce 10 úkonů z tohoto předmětu řízení – vyjádření ze dne 16.2.2010, podání ze dne 23.6.2010, podání ve věci ze dne 20.6.2011, účast při jednání soudu dne 1.11.2010, podání ze dne 20.6.2011, účast při jednání soudu dne 1.9.2011, vyjádření

k odvolání ze dne 14.2.2012, účast u jednání soudu dne 24.3.2014, vyjádření k dovolání ze dne 15.4.2015, doplnění tvrzení na výzvu soudu ze dne 25.5.2016 a účast při jednání soudu dne 1.8.2016. Odměna advokáta za těchto 10 úkonů činí **149.000,-Kč**. Ke všem uvedeným úkonům právní služby je třeba přičíst náhradu za 15 režijních paušálů po 300,-Kč podle ust. §13 odst.3 vyhl.č.177/1996 Sb., ve znění vyhl.č.276/2006 Sb. ve výši **4.500,-Kč**. Dále žalobci náleží náhrada za promeškaný čas strávený na cestě k jednání soudů v délce 30 půlhodin po 100,-Kč podle ust. §14 odst.3 vyhl.č.177/1996 Sb., ve znění vyhl.č.276/2006 Sb., za čtyři cesty z Prahy do Děčína a zpět a jednu cestu z Prahy do Ústí nad Labem a zpět v celkové výši **3.000,-Kč**. Náklady řízení tvoří dále jízdné osobním automobilem [redacted] ke čtyřem jednáním soudu z Prahy do Děčína a zpět při celkové vzdálenosti 880km, základní náhradě 3,90 Kč za 1km jízdy (jednání soudu 25.1.2010 a 1.11.2010-tj. 1.716,-Kč), základní náhradě 3,70Kč za 1km jízdy (jednání soudu dne 1.9.2011-tj.814,-Kč), základní náhradě 3,80Kč za 1km jízdy (jednání soudu 1.8.2016-tj.836,-Kč), základní náhradě 3,70Kč za 1km jízdy a vzdálenosti 172,-Kč z Prahy do Ústí nad Labem a zpět dne 2.4.2014 –tj. 636,-Kč), spotřebě 8,11 PHM na 100 km jízdy a ceně 28,70Kč za litr PHM (440km-vyhl.č.462/2009 Sb.), ceně 31,60Kč za litr PHM (220km-vyhl.č.377/2010), ceně 25,70Kč za litr PHM (172km-vyhl.č.435/2013) a ceně 29,70Kč za litr PHM (220km-vyhl.č.385/2015 Sb.-jednání soudu dne 1.8.2016). Základní náhrada jízdného celkem činí 4.002,-Kč a cena PHM celkem činí 2.473,-Kč. Celkové náklady jízdného tak činí **6.475,-Kč**. K výše uvedeným částkám (vyjma soudního poplatku) je třeba přičíst 21% DPH ve výši **46.182,15 Kč** podle ust. §137 odst.3 o.s.ř. Náklady řízení v součtu činí **317.167,15 Kč**. Z této částky potom 40% představuje **126.866,86 Kč**. Tato částka byla žalobci přiznána.

Výroky V. a VI. jsou odůvodněny ust. §148 odst.1 o.s.ř., dle kterého má podle výsledků řízení stát proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Stát vynaložil na svědečném 4.985,-Kč. Jelikož žalobce uspěl v rozsahu 70% a žalovaná v rozsahu 30%, rozhodl soud tak, že žalobci uložil zaplatit 30% této částky (což je neúspěchem žalobce), tedy částku 1.495,50 Kč. Žalované potom vznikla povinnost zaplatit státu 70% z této částky, tj. 3.489,50 Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím soudu zdejšího.

Nebude-li povinnost uložená tímto rozsudkem splněna dobrovolně, lze navrhnout soudní výkon rozhodnutí nebo exekuci.

V Děčíně dne 1. srpna 2016

Mgr. Petr Červinka, v.r.
soudce

Za správnost vyhotovení :
Petra Pavlíčková

Toto rozhodnutí nabylo ve výroku I. právní moci dne 31.10.2016, ve výroku II. právní moci dne 16.11.2016, ve výroku III. právní moci dne 16.11.2016 a je vykonatelné dne 22.11.2016, ve výroku IV. právní moci dne 16.11.2016 a je vykonatelné dne 22.11.2016, ve výroku V. právní moci dne 16.11.2016 a je vykonatelné dne 22.11.2016, ve výroku VI. právní moci dne 16.11.2016 a je vykonatelné dne 22.11.2016. Připojení doložky provedla Petra Kristenová dne 20.01.2017.